

mellós però no són un pit-roig. Potser són bitxacs? El pit-roig, almenys un –o potser d'un en un–, l'havia vist molt els matins quan venia a abeurar-se; ara fa temps que no ve però a vegades en sento el cant. Com tampoc no es veuen les cueretes; que caminaven sacsejant la cua tot picotejant. Pels volts de l'aixeta, o pujant-hi per mirar de beure aigua del degoteig, és on se'n poden observar millor. Quan hi va haver els incendis del Bertí n'hi havia vist algun d'insòlit que se'n devia escapar i no l'he tornat a veure més; si no m'erro era una mallerenga emplomada, que es distingeix per la cresta. Les mallerengues de diferents espècies deuen ser de les més abundants, si he de judicar pel xerroteig continu, que fa que d'un que no calla mai se'n digui que xerra més que una mallerenga.

Tres o quatre melodies dels ocellets cantaires són més o menys constants, però no sé atribuir-les. Tots s'amaguen entre pins i alzines. Hi va haver un rossinyol, que ara fa temps que no sento de matinalada. Sí d'altres, que poden ser pinsans i cadernerres. I els vespres sentíem cada dia, i ara de tant en tant, el xut xut xut d'uns mussolets que es posaven a la branca més baixa d'un pi gros.

Fa uns mesos, vam tenir durant temps un visitant inesperat que semblava trucar a les finestres. Era un reietó, el més menut dels nostres ocells. Vaig pensar que venia a picar cuquetes dels vidres, però aviat em vaig convèncer que no n'hi havia cap i no sé per què l'ocellic es llançava des de la reixa o des d'una branca cap al vidre i tornava enrere i tornava a topar, de bec i d'ales, com si el volgués travessar. És que hi veia el bosc reflectit? No ho vaig arribar a esbrinar. Però tornava i tornava, una vegada i una altra, un dia i un altre, a una finestra o a una altra. De bon matí, o a mig matí, o a mitja tarda. I, com

un equilibrista, es penjava amb les potes arrapant-se als llistons de la finestra. Quan parava quiet, que no hi parava gaire perquè era un belluguet, i a còpia de moltes vegades d'observar-lo, el vaig poder identificar. El reietó és un ocellet de pocs centímetres, de cos rodonet amb unes potetes fines com branquillons, d'ales de color terrós ratllades de fosc i la panxa d'un verd oliva. El cap, de bec prim, té taques fosques a la cara i, al cim, una franja de color taronja viu o vermellós que, a vegades, s'obre i s'aixeca un plomall com una flama. Per això se'n diu reietó. Ara fa temps que no ha vingut. Tornarà passat l'estiu?

Parlant d'ocells m'ha vingut a la memòria un treball que vam fer amb alumnes de segon curs de batxillerat a l'Escola, ara IES, La Vall del Tenes. Després de llegir algun fragment del deliciós llibret de Josep Mª de Sagarra *Els ocells amics*, vaig proposar als nois i noies del curs que fessin, cadascú pel seu compte preguntant i inquirint de gent del propi poble, un inventari dels ocells de la Vall del Tenes. No era un treball científic, sinó de lèxic, dintre la classe de llengua catalana, i de cultura popular. La refosa dels noms i dites dels ocells que havien recollit entre tots, la vam fer un dia de primavera, asseguts tots al farigolar que hi havia darrere l'escola. En tinc un record molt viu i plaent i suposo que alguns o algunes dels que em llegeixin també. Vam anotar fins a 66 noms d'ocells de la Vall del Tenes i ho vam publicar a "Ronçana". Fa prop de vint-i-cinc anys!

Joan Ruiz i Calonja

PETRO SANTA EULÀLIA, S.L.

DISTRIBUÏDOR COMERCIAL DE GAS-OILS

A Automoció
B Agrícola
C Calefacció

REPSOL
YPF

Ctra. de Parets a Bigues, km. 10' 7
08187 SANTA EULÀLIA DE RONÇANA
E-mail: petrosantaaulalia@petrosantaaulalia.com
Web: www.petrosantaaulalia.com
Tel. 93 844 84 34 - Fax 93 844 63 27